

ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

BULETIN ICCRS
Anul XXX, Nr. 2   martie-aprilie 2004

În acest număr

Administratorul înțelept:
Maria, prima carismatică

A 13-a zi de binecuvântări:
Bucuria

Mons. Stanislaw RYLKO

Desene glumețe:
A o imita pe Maria, prima carismatică

Știrile cele mai interesante
din toată lumea

Formarea responsabililor

Maturitatea Eclezială:
Roadele unității

Sfinți carismatici:
Anton de Padova

Întrebări către ICCRS

“Cum e posibil să nu o iubim pe Maria?
Cum să nu o admirăm pe această
‘fiică predilectă a Tatălui,
mireasa castă a Duhului
și mama iubitoare a Fiului?’
Cum să nu căutăm tovărășia
ei maternă în așteptarea
(și căutarea) darului Duhului?”

Administratorul înțelept
Maria, prima carismatică
de Reinaldo Beserra dos Reis

Conform teologiei antice patristice, unul din impedimentele ca Duhul să locuiască pe deplin și continuu în noi era natura noastră atinsă de păcat... Și să mai spui despre o persoană că din momentul concepției a avut privilegiul să fie ferită nu numai de păcatul original, dar și de orice tip de pată a păcatului moral? Dacă Maria, acceptându-l pe Cristos ca viitor Fiul, a fost mântuită anticipat de Dumnezeu, putem să nu ne gândim că a fost și prima care a beneficiat de plinătatea permanentă a Duhului făgăduit?

Singurul lucru, care a rămas celor marcați de separarea generată de orgoliu și de neascultare, era să se aștepte gloriificarea lui Isus, care ar fi adus iertarea păcatelor. În fond Duhul Sfânt este spirit, iar noi suntem carne. La această dificultate adăugăm faptul că El este Sfânt și noi, până acum, în mod iremediabil “sclavi ai păcatului”.

Dar nimic nu ar fi împiedicat-o, pe ea aleasă să fie Neprihănită Zămislire, să-l primească pe Duhul Sfânt, nu în mod imanent sau difuz ca pentru restul omenirii, ci în mod personal, absolut și permanent. După toate acestea, Isus ar fi fost conceput în sânul ei de același Duh Sfânt, și prin puterea Sa: “s-a aflat având în pânțece de la Duhul Sfânt” (Mt 1,18-20; Lc 1,35).

În Luca 1,28 Îngerul (încă înainte de “da-ul” ei) o găsisse pe Maria “gratia plena”, plină de har. Când Duhul a săvârșit în ea minunea Neprihănitei Zămisliri, a sălășluit cu siguranță în inima Mariei, până la a ajunge să cunoască inima ei umană. Locuința Lui viitoare – “umanizată” în trupul viitoarei mame a Mântuitorului...

Așa cum a anunțat Scripturile Vechiului Testament, timpii mesianici – când mântuirea lui Yahweh s-ar fi manifestat pe deplin – ar fi fost marcați de trei mari evenimente principale: Întruparea Cuvântului, care a asumat natura noastră și a învins abisul care ne despărțea de Tatăl; Patima și Moartea lui Isus, prin care ofensa adusă lui Dumnezeu de către om a fost mântuită, iar moartea veșnică, înfrântă de victoria învierii Domnului; trimiterea și venirea Duhului, care ne-a fost dat ca “arvuna moștenirii noastre” (Ef 1,14), pentru ca să putem înțelege și accepta, prin credință, mărturia Fiului lui Dumnezeu și să ajungem la mântuire...

Aceste făgăduințe mari pentru timpii mesianici (venirea Mântuitorului, moartea și învierea Sa și efuziunea Duhului) sunt amestecate, interdependente și combinate, și confirmă începutul erei de har, manifestarea mântuirii, împărăția lui Dumnezeu printre oameni... Și numai o persoană a primit harul de a trăi astfel de evenimente, nu doar ca spectatoare, ci ca participantă la întregul proces: **Maria!** Iat-o, unică și necesară, la Întruparea Cuvântului, în a se oferi pe sine ca lăcaș pentru a-l primi pe Duhul Sfânt, în timp ce El, datorită prezenței Sale dinamice, a permis venirea Mesiei... Iat-o din nou, la picioarele Crucii, lăsându-se străpunsă de sabia profetică a suferinței (Lc 2,35a) și acceptând Maternitatea lui Cristos în noul Său Trup Mistic, Biserica... Și iat-o din nou pe mama care va fi înălțată la cer cu Biserica care s-a născut de Rusalii, în așteptarea plinătății pe care, în mod însemnat și exclusiv, ea o primise deja înaintea tuturor celorlalți... În concluzie avem motive optime să o numim “Mama lui Cristos” și “Mama Bisericii”, mireasa Trinității.

Conciliul Vatican II spune că “înainte de ziua de Rusalii... o vedem pe Maria implorând cu rugăciunile ei darul Duhului, care o adumbrise deja la Bunavestire” (LG 59). Noi, care am primit deja acest dar cu ocazia botezului sacramental, putem acum, prin mijlocirea Mariei, să așteptăm de Rusalii o nouă efuziune a Apei Vii promise celui “căruia îi este sete” (In 7,37). Pentru că înainte să-l ofere pe Cristos glorificat ca dar al Tatălui (Fap 2,23) care a fost dăruit acelor care cred, Duhul S-a dăruit Mariei – “prima carismatică” – pentru ca prin maternitatea ei să poată să ni-l ofere pe Același Cristos. Și El ni-l dăruiește pe Duhul Sfânt...

“Cum e posibil să nu o iubim pe Maria? Cum să nu o admirăm pe această ‘fiică predilectă a Tatălui, mireasa castă a Duhului și mama iubitoare a Fiului?’ Cum să nu căutăm tovarășia ei maternă în așteptarea (și căutarea) darului Duhului?” Să privim la Mama: ea este înainte de toate un semn al Duhului; și conform Conciliului Vatican II, este “templul Duhului Sfânt” (LG 53). Încredințându-ne astfel mijlocirii sale materne, putem să ne unim rugăciunii lui Ioan Paul II și să spunem: “Tu care ai stat în rugăciune cu Apostolii în Cenacol, în așteptarea venirii Duhului de Rusalii, cere o nouă efuziune asupra tuturor credincioșilor, bărbați și femei, pentru ca să poată răspunde mai deplin vocației și misiunii lor, ca mlădițele altoite la adevărata viță, chemate să aducă multe roade pentru viața lumii”. (Christifideles Laici, rugăciune de încheiere).

Cu Maria, prezența Duhului este asigurată, efuziunea este mereu reînnoită și binecuvântarea sigură. Aleluia!

A 13-a zi de binecuvântări: BUCURIA de Matteo Calisi

Un aspect care surprinde pe cel care participă pentru prima dată la o întâlnire de laudă și de adorație carismatică este expresia bucuriei care se manifestă cu claritate în participanți. Un astfel de element poate părea ciudat pentru unii deoarece sunt obișnuiți cu o religiozitate compusă și fără exprimări exterioare. Pentru alții e motiv de atracție și de implicare. Care este motivul care îi împinge pe carismatici să manifeste o astfel de experiență?

Bucuria în Tradiția Biblică. Sf. Paul în scrisorile sale apostolice indică motivul bucuriei noastre drept rod al prezenței Duhului (cf Gal 5,22). Când viața credinciosului se lasă călăuzită și plăsmuită de lucrarea Duhului în opoziție cu lucrarea cărnii, este normal ca rodul Duhului să producă o astfel de bucurie.

De aceea Sf. Paul îi îndeamnă, cu o anumită insistență, pe creștinii care au avut experiența de credință să se bucure: “Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși vă zic: Bucurați-vă” (Fil 4,4).

Primii creștini cunoșteau experiența bucuriei care se manifesta în cult: “Izbucniți în chiote de veselie, dărâmaturi ale Ierusalimului, că Domnul mângâie pe poporul Său, răscumpărat-a Ierusalimul” (Is 52,9).

Și în altă parte: “Îi voi aduce în muntele cel sfânt al meu și îi voi bucura în locașul Meu de rugăciune” (Is 56,7). “Domnul împărățește! Să se bucure pământul, să se veselească insulele multe (...) Veseliți-vă, dreptilor, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!” (Ps 96,1; 13). “Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreți la inimă!” (Ps 31,12).

Expresiile erau: strigătul de bucurie, dansul, cântul, folosirea câtorva instrumente muzicale, bătutul din palme sau ridicarea mâinilor către cer, jubilaria, glossolalia etc... după modelul Psalmului 150,3-5.

Bucuria în Tradiția Patristică. Sfinții Părinți ai Bisericii ne amintesc faptul că aceste expresii erau un element fundamental în liturgia antică. Sf. Augustin din Ippona, a fost cuprins de bucuria Duhului Sfânt în timp ce asculta laudele compuse de Sf. Ambroziu din Milano. Acest impact i-a adus convertirea.

În timpul ministerului său episcopal, Augustin a descris astfel cântul de jubilarie din timpul Liturgiei Pacale: “Cântă de bucurie. Ce înseamnă jubilarie? A înțelege fără a putea explica în cuvinte ceea ce se cântă cu inima (...) Și cui îi place această jubilarie dacă nu lui Dumnezeu cel inefabil? Inefabil înseamnă de fapt ceea ce nu poate fi exprimat: și dacă nu poți să spui, și nici să taci, ce îți mai rămâne dacă nu jubilaria, în sensul că inima se deschide unei bucurii fără cuvinte, și bucuria se mărește imens, dincolo de limitele silabelor? Bine cântați-i Lui în jubilarie” (Comentariu la psalmul 32).

Bucuria în viața sfinților. În Evul Mediu Toma de Celano, hagiograf renumit și autorul cărții “Fioretti” (Floricele) descrie astfel experiența jubilariei în viața Sf. Francisc de Assisi: “Uneori se comporta așa. Când melodia foarte dulce a Duhului îi fierbea în piept, se manifesta în exterior cu cuvinte în franceză” (FF & 711).

Dar bucuria, paradoxal, poate fi și rodul persecuției și al suferinței din cauza Evangheliei. Isus a spus în Sf. Matei:

“Fericiți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea. Bucurați-vă și vă veseliți că plata voastră multă este în ceruri” (Mt 5,11-12).

Bucuria în Biserica de azi. În Evanghelie e cuprins adevăratul secret al adevăratei bucurii pe care Isus ne-a revelat-o: “Dar nu vă bucurați de aceasta că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri” (Lc 10,20).

Și astăzi este de actualitate astfel de expresii de jubilarie atât în cultul liturgic, cât și în cel carismatic, prin cânt și muzică. Muzica, deseori, devine vehicolul ideal prin care se manifestă bucuria. Tocmai prin natura sa nepalpabilă, muzica ajută sufletele să intre în contact cu divinul și cu supranaturalul. În acest mod Reînnoirea Carismatică Catolică reia în zilele noastre câteva motive de bucurie conform Tradiției liturgice, în speranța că toți credincioșii din Biserica contemporană pot, cu contribuția lor umilă, să aspire și să-și înalțe spiritul când participă la cea mai importantă expresie a Bisericii, care este Celebrarea Euharistică.

“De aceea Biserica se îngrijește ca credincioșii să nu asiste ca străini sau spectatori muți la acest mister de credință, ci, înțelegând bine în riturile și rugăciunile sale, să participe la acțiunea sacră în mod conștient, evlavios și activ” (Constituția despre Liturgia Divină 48, CE Vatican II).

Și astăzi simțim o nevoie extremă de a vedea roadele bucuriei pascale în comunitățile noastre pentru ca generațiile prezente și cele viitoare să fie surprinse de stupoarea bucuriei pascale a acelor care s-au întâlnit cu Isus Înviat și care e Viu în Biserica Sa. Amin

“Primii creștini cunoșteau
experiența bucuriei care se manifesta
în cult: ‘Izbucniți în chiote de veselie,

dărâmături ale Ierusalimului,
că Domnul mângâie pe poporul Său,
răscumpărat-a Ierusalimul’ “ (Is 52,9).

Dar bucuria, paradoxal,
poate fi și rodul persecuției
și al suferinței din cauza Evangheliei.
Isus a spus în Sf. Matei: “Fericiți
veți fi voi când vă vor ocări și
vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău
împotriva voastră, minșind din pricina Mea.
Bucurați-vă și vă veseliți că plata
voastră multă este în ceruri” (Mt 5,11-12).

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:
Palazzo della Cancelleria
00120 Città del Vaticano, Europa
Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65
Fax: 39 06 69 88 75 30
E-mail: info@iccrs.org
newsletter@iccrs.org
Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)
Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este publicat bilunar în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană și portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. El își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea (parțială) este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele. Se propune o ofertă echivalentă a 20 de dolari USA pe an. Trimteți cec, Eurocec sau mandat poștal internațional în propria valută la ICCRS.

ICCRS este condus de Cosiliul său.

Allan Panozza, Australia (Președinte)
Matteo Calisi, Italia (Vice Președinte)
Reinaldo Besserra Dos Reis, Brazilia
Cathy Brenti, Franța
Nicholas Chia, Singapore
S.E. Mons. Joe Grech, Australia
Michelle Moran, Anglia
James Murphy, USA
Mark Nimo, Ghana

Pr. Rufus Pereira, India
Jean Pliya, Benin
Pr. Michael Slavik, Republica Cehă
Peter Thompson, Canada
Telésforo “Chiquito” Villalba, Argentina
Director Birou ICCRS
Oreste Pesare, Italia
Consultanți ICCRS:
Finanțe: Mr. Charles Whitehead, Anglia
Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

Reculegere mondială pentru preoți
25 sept. – 1 oct.
ARS 2005
Conduce: Sr. Briege McKenna
Pr. Kevin Scallon

Vă rugăm să promovați la maxim această reculegere; expediați-ne nume și adrese pentru trimiterea de invitații personale!

Organizat de ICCRS*, în unire cu Comunitatea Fericirilor și Societatea “John-Mary Vianney”

Pentru alte informații și înscrieri: Reculegere ARS 2005 F – 81170 CORDES – Franța;
retraite.ars2005@beatitudes.org

*Slujiri Internaționale ale Reînnoirii Carismatice Catolice

Mons. Stanislaw RYLKO
Arhiepiscop Titular de Novica – Președintele Consiliului Pontifical pentru Laici

Născut în Polonia în 1945 și hirotonit preot în Cracovia în 1969, Mons. Stanislaw Rylko a frecventat mai târziu Universitatea Pontificală Gregoriană (1972-78).

Din 1978 până în 1987 a fost asistent de teologie pastorală la Academia Pontificală de Teologie din Cracovia. Apoi, în 1987 a fost chemat din nou la Roma, unde Papa i-a încredințat misiunea Consiliului Pontifical pentru Laici (CPL) în Curia Romană. Mai târziu a devenit Funcționar al Secretariatului de Stat din Vatican (1993-95).

Ales episcop în 1995, a fost numit Secretar al CPL și în 2003 a avut o altă promovare la Arhiepiscop, pe lângă numirea de Președinte al CPL. În această calitate, astăzi îl consultă pe Papa cu privire la toate problemele despre contribuția laicilor la viața și misiunea Bisericii.

CPL “promovează colaborarea laicilor în cateheze, în viața sacramentală și liturgică a Bisericii și în operele de compasiune, caritate și reformă socială” și “urmează și conduce congrese și alte inițiative internaționale cu privire la apostolatul laicilor” (Ioan Paul II, Constituția Apostolică Bunul Păstor, 1988). Constituția specifică printre altele: “în mediul autorității sale încredințate, Consiliul se îngrijește de tot ceea ce privește asociațiile credincioșilor laici; le pregătește pe cele de natură internațională și aprobă... statutele sale...” (art.134).

RCC este una din mișcările internaționale pe care CPL trebuie s-o conducă. Pentru a reuși să facă lucrul acesta, CPL a instituit două organizații sub autoritatea sa: Fraternitatea Catolică a Asociațiilor și Comunităților Carismatice de Alianță (1990) și ICCRS (1993).

Multe inițiative întreprinse de CPL includ: Zile Mondiale pentru Tineret, Congresul Mondial al Mișcărilor Ecleziale și ale Noilor Comunități (1998), Congresul pentru Laicii Catolici (2000) și Congresul Laicilor în Țările din Europa Orientală (2003).

Un comitet prezidențial de cardinali și episcopi se întâlnesc periodic pentru a trata subiecte importante. 31 de membri din Consiliu includ episcopi, preoți și laici din orice parte a lumii care se întâlnesc o dată la doi ani pentru a se ocupa de teme cu privire la viața și misiunea laicilor. Sediul Consiliului este la Roma.

*A fost chemat doin nou la Roma,
unde Papa i-a încredințat
misiunea Consiliului Pontifical
pentru Laici (CPL) în Curia Romană.
Mai târziu a devenit Funcționar
al Secretariatului de Stat din Vatican (1993-95).*

ȘTIRI DIN LUME

Europa

Din 30 ianuarie până la 1 februarie Sub-Comitetul European ICCRS (ESCI) a organizat prima "Consultare Carismatică Europeană a Tinerilor", care a avut loc la Hohenthann, Germania. Au participat 44 de persoane din 19 țări/22 de grupuri, cu un frumos echilibru între Est și Vest.

Obiectivele primare propuneau să se formeze un grup de consultație de tineri experți și implicați în RCC în respectivele țări pentru a se întâlni, a crea prietenii, pentru împărtășiri și pentru a explora mai profund necesitățile tinerilor lideri carismatici, a împărtăși și analiza ceea ce există deja pentru tineretul carismatic din Europa, a explora modurile în care să se organizeze implicarea Tineretului în RCC în țările lor și a alege printre altele un număr de Tineri în Sub-Comitetul European.

În ESCI a fost ales Christof Hemberger, Germania, și ca asistent a fost aleasă Eva Sido, România.

A fost un moment de profundă unitate și reflecție spirituală cu privire la două subiecte principale: "asigurarea că Domnul este cu noi" și "conștientizarea că tinerii au o misiune de împlinit: să-i conducă și pe alții la Domnul".

Ghana

Echipa Slujirii Naționale din RCC din Ghana, din 17 până în 20 iulie 2003 a organizat la Kumasi, la L'Adm Fie – Centrul de Formare și Slujire – direcțiunea generală a Reînnoirii, un week-end/o reculegere pentru toată echipa de Slujire Diecezană.

La sesiune au participat circa 80 de Lideri. Scopul a fost să se orienteze către viața personală de rugăciune a participanților și să furnizeze o forță unificatoare pentru Reînnoire în toată țara.

Reculegerea, caracterizată prin învățături și grupuri de împărtășire, a fost facilitată de o echipă de cinci lideri conduși de Domnii Francis Ahiekpor și Anthony Osei-Assibey, respectiv Președinte Național și Director.

Perù

Datorită participării noastre la cele “12 zile de binecuvântări”, am primit de la Domnul un mesaj că anul acesta trebuie să aprofundăm spiritualitatea și formarea noastră carismatică. Rezultatul e că în 26-30 ianuarie s-au ținut la Lima două reculegeri importante. Prima a fost a Zecea Reculegere Națională pentru Preoți cu tema “Cine crede în mine va face lucrurile pe care le fac eu”. Reculegerea a fost condusă de părintele columbian Fidel Onoro c.j.m. și au participat 72 de preoți din aproape toate diecezele țării. Cealaltă a fost a Doua reculegere pentru religioși cu tema “Să se facă după cuvântul Lui”. Au participat 46 de Religioși cu conducerea Pr. Leonardo Arboleda c.j.m. din Columbia. Apoi duminică 1 februarie, ambii preoți au predicat la o “Zi Generală” pentru încă 6 mii de persoane. Au fost însoțiți și de Elena Curutchet (Argentina). Sf. Liturghie a fost celebrată de mai mult de 20 de preoți.

Îi mulțumim Domnului nu numai că le-a dat voie să ne slujească, ci și pentru bucuria de a-i avea și de a împărtăși cu ei.

În august vom avea a cincea Întâlnire Națională a comitetului de slujire. Ne încredințăm Domnului că va fi o mare binecuvântare pentru toți membrii din RCC din Perù.

Mișcări Eccleziale

Sâmbătă, 8 noiembrie, oaspeți ai Comunității Sf. Egidiu din Roma, liderii Mișcărilor Eccleziale Internaționale au avut o întâlnire pe tema: “Mișcări și Noi Comunități la 5 ani după Rusalii 1998: aducere la zi, probleme actuale și perspective de viitor”. La întâlnire au participat Matteo Calisi pentru Reînnoirea Carismatică Catolică, Chiara Lubich pentru Mișcarea Focolarilor, Andrea Riccardi pentru Comunitatea Sf. Egidiu și alții. Următoarea întâlnire este în proiect în Stoccarda (Germania) cu ocazia Congresului Ecumenic European “Împreună pentru Europa” care se va ține în 6-8 mai 2004. Acest congres, la care vor participa circa 10,000 de persoane, este organizat de peste 100 de Mișcări și Comunități Creștine cu scopul de a contribui ca Europa să devină o familie de popoare unite.

POSTUL MARE

timp de post
și convertire

“Vă rugăm, în numele lui Isus Cristos, împăcați-vă cu Dumnezeu. Căci pe El, care n-a cunoscut păcatul, L-a făcut pentru noi păcat, ca să dobândim, întru El, dreptatea lui Dumnezeu” (2Cor 5,20b-21).

**E mereu loc de mai bine:
Așteptând
Focul Nou**

de Sr. Nancy Kellar, S.c.

Un seminar de Creștere de nouă săptămâni
care se poate desfășura în trei unități,
într-o Zi de reculegere sau
în timpul întâlnirilor de rugăciune.
Aspectele speciale includ o
“Pregătire pentru Învățători”
și “Punct de plecare pentru
Discuții în grupurile de Împărtășire”.

Pentru a primi copia cărții,
contactați Comitetul Național de Slujire
Chariscenter USA
P.O. Box 628
Locust Grove, VA 22508 – 0628

IMITAȚIUNEA MARIEI, PRIMA CARISMATICĂ

Trebuie să o cunoaștem pe femeia care a fost aleasă cu secole în urmă și a zămislit fără păcat. A spus da. A fost umilă și l-a născut pe Fiul lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt va coborî peste tine și puterea lui Dumnezeu te va învălui cu umbra sa (Lc 1,35)

Ne învață să dăm mărturie, să laudăm și să ducem lumea la Isus. Când a vizitat-o pe verișoara ei Elisabeta, i-a spus: “Sufletul meu preamărește pe Domnul și duhul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu Mântuitorul meu”

Ține sus Crucea Fiului său Isus, învățându-ne să înfruntăm încercările noastre. Și nouă, discipoli predilecți, Domnul ne-a dat-o ca Mamă. “Și din acel moment discipolul a luat-o în casa sa” (In 19,27)

Ea e plină de Duh Sfânt, prima carismatică, ea care ne învață să perseverăm în rugăciune în cenacol pentru a primi de la același Duh aceleași Rusalii personale și pentru a înfrunta misiunea noastră.

“Isus Cristos continuă să se nască în mod mistic din Duhul Sfânt și din Maria și noi nu trebuie să separăm niciodată ceea ce Dumnezeu a unit” (Cardinalul Suenens).

ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

FORMAREA RESPONSABILILOR

Supliment la Buletinul ICCRS

Anul X, Nr. 2/martie-aprilie2004

SCHEMA ÎNVĂȚĂTURII

1. Deschideți-vă Duhului Sfânt
2. O varietate de daruri, dar același Duh
3. Acesta este momentul să răspundem cu Speranță și Bucurie

Sfântul Părinte a continuat
cu ton clar să provoace
mulțimea adunată acolo și
în realitate Mișcările Ecleziale
ale Bisericii Catolice. “

...Astăzi în fața voastră se deschide
o fază nouă: cea a maturității ecleziale.
Asta nu înseamnă că toate problemele
au fost rezolvate. E mai degrabă
o sfidare, un drum de urmat.
Biserica așteaptă de la voi roade
‘mature’ de comuniune și implicare”.

Maturitatea eclezială:

Roadele unității

de Allan Panozza

În după-amiaza din 30 mai 1998 am avut privilegiul să mă aflu printre cele peste 300 000 de persoane înghesuite în Piața Bazilicii Sf. Petru din Roma. La vigilia de Rusalii ne-am adunat pentru această întâlnire memorabilă cu Papa Ioan Paul II, ca reprezentant ai Mișcărilor Bisericii Catolice din toată lumea.

Ca membru al Slujirii Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale, eram prezent în calitate de lider internațional al RC. Împreună cu alți 16 membri din Cosiliul Internațional ne-am întâlnit la Roma și abia terminasem seminarul de trei zile în Consiliul Pontifical pentru Laici. Discursurile și intervențiile au fost excelente, dar și foarte profunde și semnificative. De fapt, în anumite momente era greu să rămâi concentrat

asupra a ceea ce au spus oratorii. În schimb aici, la această frumoasă serată festivă, eram în așteptarea sosirii Sfântului Părinte și discutam despre ce va vorbi la această adunare.

Deschideți-vă Duhului Sfânt

Am sosit printre marile aclamații din partea mulțimii îngrămădite, printre care mulți tineri care fluturau eșarfe și steaguri cu diferite națiuni. Au fost prezentați pe rând fondatorii a patru Mișcări Laice diferite și fiecare a vorbit de comunitățile respective, de scopurile și carismele lor. Fondatorii au fost: Jean Vianey despre Arche, Chiara Lubich despre Focolarini, Kiko Arguello despre Drumul Neocatecumenal și Don Giussani despre Comunione și Liberazione. Am descoperit cu interes că în acea adunare vastă grupul cel mai numeros de persoane provenea din Reînnoirea Carismatică Catolică, dar fondatorul acestei mișcări nu era vizibil prezent, cel puțin nu în carne și oase. Acest fondator fiind clar Duhul Sfânt, care acum două mii de ani a uns cu putere pe discipolii adunați în Cenacol la Ierusalim pentru primele Rusalii.

Deci Sfântul Părinte a început să se adreseze mulțimii. În timp ce la seminarul precedent de trei zile uneori îmi era greu să apreciez profunditatea învățăturilor, problema nu a fost în a înțelege apelul presant al Papei tratat din pasajul Sf. Petru: "...Astăzi, vouă tuturor celor adunați în Piața Sf. Petru și tuturor Creștinilor, vreau să strig: Deschideți-vă Duhului Sfânt! Acceptați cu recunoștință și supunere carismele pe care Duhul nu încetează să le lărgească! Nu uitați că fiecare carismă a fost dată pentru binele comun, adică în folosul întregii Biserici!". Sfântul Părinte a continuat cu ton clar să provoace mulțimea adunată acolo și în realitate Mișcările Ecleziale ale Bisericii Catolice. "... Astăzi în fața voastră se deschide o fază nouă: cea a maturității ecleziale. Asta nu înseamnă că toate problemele au fost rezolvate. E mai degrabă o sfidare, un drum de urmat. Biserica așteaptă de la voi roade 'mature' de comuniune și implicare".

O varietate de daruri, dar același Duh

Ce intenționează să spună Sfântul Părinte atunci când se referă la maturitatea eclezială? La o întâlnire a Fraternității Catolice la Phoenix în 2001, Secretarul Consiliului Pontifical pentru Laici (actualul Președinte), Arhiepiscopul Stanislaw Rylko, a explicat semnificația prin aceste cuvinte: "...Maturitatea eclezială se exprimă mai ales în auto-conștientizarea clară din partea unei mișcări de a fi mișcare eclezială... Ea (fiind o mișcare), este o vocație și misiune foarte importantă în Biserică". Arhiepiscopul Rylko a continuat deci să vorbească de elementele fundamentale ale mișcărilor ecleziale și a adăugat: "...Implică comunități creștine pline de viață, foarte diferite una de alta, în care majoritatea membrilor e formată din laici (dar nu exclusiv!)cu un itinerar de credință și o mărturie creștină bazată pe o carismă specifică. E foarte relevant faptul că Papa pune mișcările în interiorul ecleziologiei Vaticanului II și învățaturii Conciliului cu privire la vocația și misiunea credincioșilor laici... Chiar dacă originile câtorva din aceste mișcări datează dinainte de Vatican II (de exemplu Focolarii 1944), întreaga semnificație teologică a fenomenului poate fi luat în considerație numai în lumina învățaturii Conciliului".

În *Christifideles Laici*, scrisă în 1988 de Papa Ioan Paul II cu privire la Vocația și Misiunea Credincioșilor Laici în Biserică și în Lume, el relevează următoarele: "... Comuniunea cu Papa și Episcopul trebuie să se exprime printr-o grijă sinceră de a adera la învățăturile și inițiativele pastorale ale amândurora; Papa și Episcop". Referindu-se la

asociațiile de credincioși laici în Biserică, subliniază necesitatea unei “Disponibilități de a colabora pentru a acționa împreună”. (CL, 30).

Arhiepiscopul Rylko, în discursul cu privire la discernământul și controlul de către Biserică a carismelor individuale ale unei Mișcări Ecleziale, a atins și un punct important. A spus: “...Conciliul declară deschis că judecata cu privire la autenticitatea (carismelor) și dreapta folosire, aparține celui care conduce Biserica... Acest procedeu, în cazul Mișcărilor, se exprimă în procedura de aprobare juridică a statutelor lor din partea autorității ecleziale competente. Pentru mișcărilor cu bază locală, este o responsabilitate a Episcopului diecezan. Pentru Mișcărilor internaționale (precum Reînnoirea Carismatică Catolică) asta are loc în mediul jurisdicției Consiliului Pontifical pentru Laici.

Acesta este momentul să răspundem cu Speranță și Bucurie

După câțiva ani cu funcția de Președinte Național al Slujirii pentru Reînnoirea Carismatică Catolică din Australia, am participat la reculegerea anuală a Comitetului Episcopal pentru Laici. La aceste întâlniri există un moment de rugăciune, de împărtășire a relațiilor cu delegații diferitelor asociații laice, relația cu privire la activitatea Comitetului Episcopal, și ziua se încheie cu o Liturghie concelebrată de Episcopi încredințați comitetului.

Întâlnirile au fost interesante, dar părea că nu o să fie niciodată un rezultat practic care să privească Mișcărilor. Astfel la întâlnirile din 1999 care au urmat discursul-sfidare al Papei din Roma cu un an înainte, m-am oferit voluntar în contul Reînnoirii Carismatice Catolice din Australia să organizez și să găzduiesc la Melbourne, în Anul Jubiliar 2000, o “Întâlnire a Mișcărilor”. Reprezentanții Mișcărilor Focolarilor s-au oferit imediat să colaboreze cu noi, devenind astfel convocatori pentru acest eveniment împreună cu Reînnoirea Carismatică Catolică. Mi s-a părut că Mișcărilor Bisericii reprezintă clar o secțiune transversală bogată și variată a comunității Catolice, pentru că implica atâta lume cu daruri și carisme pe care nu le folosise niciodată. Cu toate acestea realitatea era că în Biserică ne cunoșteam foarte puțin unii cu alții și, ca să spunem adevărul, nu știam nimic cu privire la scopul, ministerele și viziunile Mișcărilor Catolice Laice. De exemplu, aproape nimeni nu avea vreo idee de spiritualitatea și lucrarea Reînnoirii Carismatice Catolice care are cel mai mare număr de membri dintre toate mișcărilor laice, având în vedere că numără mai mult de 100 de milioane de catolici în lume. Și în realitate din experiența mea, mulți Catolici ignoră încă în ce constă Reînnoirea, iar alții trezesc chiar suspiciuni.

“Întâlnirea Mișcărilor” anuală a pornit tocmai la Melbourne în 2000.

În mai 2003, al patrulea eveniment de genul acesta, au fost prezente 35 de Mișcări Ecleziale, și fiecare mișcare a avut oportunitatea de a împărtăși parțial din opera și carismele lor. Arhiepiscopul a celebrat Liturghia cu participarea fiecărei Mișcări (Lectori, miniștrii speciali pentru Împărtășanie, rugăciunea credincioșilor și procesiunea la ofertoriu).

La Melbourne efectul a toate acestea a fost acela de a începe o nouă cultură de unitate și înțelegere între grupurile catolice. Cred că în societatea contemporană, când atât de des vedem atacuri împotriva Bisericii Catolice, e important “să fluturăm steagul” cu orgoliu. Acesta nu e momentul să fim negativiști cu privire la Biserică sau la faptul de a fi catolici; nici să ne pierdem Speranța. E mai degrabă momentul de a arăta iubire pentru

Credința noastră Catolică, și să o facem să exercite diferitele carisme ca răspuns fidel la directiva Duhului Sfânt.

Sosirea Mișcărilor Ecleziale a fost ideea lui Dumnezeu și nu a omului, și cred că El a făcut să izvorască aceste inițiative noi într-un timp în care mulți au pierdut entuziasmul pentru catolicism. Dorința mea e că putem deveni mai asemănători cu regele David care "...dansa cu toate forțele în fața Domnului" (2Rg 6,14).

Mă rog ca Mișcările Ecleziale în Biserică să continue să fie o "activitate contagioasă a Duhului Sfânt", motivată de El și îmbogățită de daruri pentru unitate, iubire, și pentru a entuziasma și sluji cu fidelitate.

"Sosirea Mișcărilor Ecleziale
a fost ideea lui Dumnezeu
și nu a omului, și cred că El
a făcut să izvorască aceste
inițiative noi într-un timp în care
mulți au pierdut entuziasmul pentru catolicism.
Dorința mea e că putem deveni
mai asemănători cu regele David care
"...dansa cu toate forțele în fața Domnului"

Întrebări pentru discuții

1. Vedeți în zona voastră care sunt oportunitățile de a lucra în unire mai strânsă cu Mișcările Ecleziale în Biserica Catolică.
2. Ca membri ai RCC exprimăm (sau exprim) relația noastră cu Isus prin mărturia dată în mediul Bisericii locale și în afară?
3. Rămân optimist cu privire la Biserică, sau în acest timp și epocă cedez presiunii unei societăți seculare?
4. Cum pot să proclam cu exemplul meu o credință puternică în ultimele cuvinte ale lui Isus din Matei 28,20: "...Să știți că sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor".?

ANTON DE PADOVA

de Peter Thompson

Sunt timpuri în care se poate cădea în capcana de a gândi că ceea ce experimentăm astăzi în Biserică este un lucru nou și unic, ce nu s-a mai întâmplat până acum. Ce greșală! Și ajunge să aruncăm o privire în istoria Bisericii Catolice pentru a vedea că persecuția, erezia, corupția și marile reînnoiri în Duhul Sfânt cu carisme și semne au fost mereu în toată istoria ei.

Noi, în Reînnoirea Carismatică Catolică, nu avem cu siguranță scurtături pentru carisme. Acestea nu sunt o noutate pentru Biserică, ci s-au manifestat în orice generație. Sigur experimentăm o efuziune puternică a Duhului și milioane de persoane ajung la o credință vie și manifestă daruri atât obișnuite, cât și extraordinare, dar e important să ne amintim că Dumnezeu e fidel și că a trimis Duhul Sfânt în toate generațiile. Faceți un studiu al vieții Sfinților să vedeți cum Dumnezeu i-a folosit cu putere dăruindu-le multe carisme când au răspuns la chemarea Lui.

Sfântul despre care am ales să scriem este cunoscut de toți catolicii, Sf. Anton de Padova. Statuia sau imaginea lui e prezentă și venerată în mii de parohii din întreaga

lume. S-a născut în Portugalia în 1195 cu numele de Fernando de Bouillon; în 1220 a fost hirotonit conform Canoanelor Regulare ale Sf. Augustin; în 1221 a devenit franciscan și și-a schimbat numele în Anton, iar în 1226 a ajuns la Padova. A murit pe 13 iunie 1232 în timpul călătoriei de la Camposanpiero la Padova. A fost canonizat deja după un an: canonizarea cea mai rapidă înregistrată vreodată; a fost numit Doctor al Bisericii în 1946 de Papa Pius XII. Este sfântul patron al Portugaliei și al celor care caută obiecte pierdute și chiar unul din patronii călătorilor.

Un studiu al vieții lui va descoperi căi puternice prin care Dumnezeu a acționat prin el cu manifestări de multe carisme, inclusiv predicarea inspirată, minuni, vindecări, discernământul spiritelor, profeția, cuvântul cunoștinței, cuvântul înțelepciunii, credință și sigur întreaga gamă de daruri ale Duhului Sfânt. În acest scurt articol e imposibil să dăm o dare de seamă completă a tuturor modurilor în care Dumnezeu l-a folosit, așa că vom alege câteva episoade din ceea ce s-a întâmplat în viața lui scurtă.

Deținea o cunoaștere remarcabilă a Scripturii și era în stare să citeze din orice parte a Bibliei, dar lucrul acesta îl ținea ascuns în fața Sf. Francisc.

Întâmplător i s-a cerut să predice, când nimeni nu era disponibil, și a vorbit cu atâta pasiune și elocvență, încât Sf. Francisc l-a trimis să predice și să învețe mai ales pe eretici. În acea perioadă domina erezia Albigenziană, dar iată istoria miraculoasă de când Anton a venit la Rimini, punct cald al ereziei. Nimeni nu-l asculta, prefereau să se încuie în casă și să rămână cu ostilitate surzi la adevăr. Atunci Anton s-a dus în locul unde fluviul se revarsă în mare și a început să predice peștilor din mare. De îndată ce proclama bunătatea și iubirea lui Dumnezeu, peștii cei mai mici veneau la picioarele lui cu căpșoarele ridicate să asculte, iar peștii de toate dimensiunile se adunau din larg. Lumea din Rimini a fost atinsă la inimă și a venit la picioarele Sf. Anton să ceară milostivirea și iertarea lui Dumnezeu și întregul oraș s-a întors la adevărata credință. Nu e de mirare că unul din poreclele Sf. Anton este “ciocanul ereticilor”. În cartea (Floricelele) Sf. Francisc povestește minunea în detaliu.

Adesea statuile îl reprezintă pe Sf. Anton cum ține în brațe pe Pruncul Isus sau cu Copilul Divin așezat pe o carte mare. Au fost mărturisitori ai acestei apariții miraculoase și Sf. Anton spune de Copilul Divin că îi dă inspirații divine.

O minune atribuită lui că poate să stea la originea patronului lucrurilor pierdute, este povestea unei soții tulburate a cărui soț a plecat în lume să caute o carieră și bani pentru familie. Nu avea vești de la el, iar la scrisori nu primea răspuns. Disperată l-a invocat pe Sf. Anton și a pus o scrisoare pentru soțul ei în mâna statuii Sf. Anton. Parohul se întreba ce e cu hârtia aceea, și femeia i-a explicat neliniștea ei. O examinare a hârtiei a descoperit o scrisoare a soțului adusă în mod miraculos acolo prin mijlocirea Sf. Anton, și cuplul s-a întâlnit.

Sunt povești cu multe minuni, care includ vindecări și învieri din morți. Una din acestea s-a întâmplat la Vicelli, Italia. Sf. Anton predica în biserica Sf. Eusebiu când o familie cuprinsă de durere a dus în față trupul unui tânăr care era mort. Mișcat de compasiune, Sf. Anton a întins mâna deasupra trupului și a strigat: “În numele lui Cristos eu îți spun, tinere, ridică-te!” Imediat tânărul a înviat din morți, și plin de bucurie s-a întors sănătos în brațele membrilor familiei.

Se poate citi despre multe alte carisme ale Sf. Anton, inclusiv bilocația și o minune a Euharistiei. El poate fi pentru noi un exemplu în a-l urma cu fidelitate pe Isus și să fim buni administratori ai carismelor pe care Dumnezeu le-a pus în mâinile noastre.

Sf. Antoane de Padova, roagă-te pentru noi.

“...Numai la întâmplare i s-a cerut să predice, când nimeni nu era disponibil, și a vorbit cu atâta pasiune și elocvență, încât Sf. Francisc l-a trimis să predice și să învețe mai ales pe eretici. În acea perioadă domina erezia Albigenziană, dar iată istoria miraculoasă de când Anton a venit la Rimini, punct cald al ereziei. Nimeni nu-l asculta, prefereau să se încuie în casă și să rămână cu ostilitate surzi la adevăr. Atunci Anton s-a dus într-un loc unde fluviul se revarsă în mare și a început să predice peștilor din mare...”

Întrebări către ICCRS

Vă rugăm să ne trimiteți întrebările voastre la: newsletter@iccrs.org sau prin fax: (0039) 06-69887530.

O prietenă vine cu mine la întâlnirile de rugăciune. Îi place armonia și muzica, dar nu înțelege de ce trebuie să ne rugăm în limbi. Ce trebuie să-i spun?

Ceea ce simte prietena ta e ceva obișnuit: îi place mult entuziasmul Reînnoirii Carismatice, dar poate trebuie să înțeleagă lucrurile cele mai profunde care se întâmplă când ne întâlnim.

Trebuie să începem prin a spune că nimeni nu “trebuie” să se roage în limbi. Nu e o chestiune de mântuire. Este doar o “dovadă” că persoana e plină de Duhul Sfânt. Îmi place să spun oamenilor că nu “trebuie” să se roage în limbi, dar că “ajung” să o facă! Nu trebuie să fie o povară, ci o bucurie!

Rugăciunea în limbi e un dar al lui Dumnezeu pentru a ne asista în rugăciune. Sf. Paul ne spune că “noi nu știm cum să ne rugăm, dar Duhul însuși mijlocește cu suspine negrăite... mijlocește pentru credincioși după voința lui Dumnezeu” (Rom 8,26-27).

Vezi, Duhul Sfânt care trăiește în noi cunoaște lucruri din viața noastră și circumstanțe pe care nici noi nu le înțelegem. Duhul Sfânt printre altele e perfect în aceeași linie cu voința Tatălui. Când El se roagă, rugăciunea e iluminată și pură, mult mai superioară lucrurilor pe care am putea să le oferim noi.

Dumnezeu ne iubește foarte mult. Bunătatea Lui se manifestă prin modul în care ne asistă în rugăciune. Ne vrea în unire profundă cu El și ne oferă chiar asistența în a o face. Când rugăciunea în limbi va fi considerată o rugăciune profundă de unire mistică, când va fi recunoscută pentru darul de iubire care realmente este, poate atunci lumea ar putea considera-o mai mult decât decorații simple pentru întâlnirea de rugăciune carismatică.

La întâlnirile noastre de rugăciune este o persoană care uneori învață, e un învățător foarte bun, dar nu e catolic. E bine?

Mulți prieteni necatolici au multă înțelepciune pe care să o împărtășească cu noi. Pot să ne învețe cu privire la rugăciune, relațiile creștine, împărtășirea credinței, cum să ducem o viață dăruită. Dar când se ajunge la subiecte doctrinale, trebuie expusă o perspectivă clar catolică. Mai mult, nu acceptați ca cineva să prezinte o învățătură contrară gândirii catolice.

Ar fi util să ne asigurăm că cine ține învățătura înțelege clar care sunt subiectele corecte de dezbătut, și care sunt cele care trebuie lăsate de o parte. Pentru a fi sigur, înainte de a prezenta vreun maestru, catolic sau necatolic, care este din afara grupului vostru, e bine să primiți mereu permisiunea preotului vostru.

Am auzit un bărbat care mai întâi a fost “carismatic”, iar acum e “contemplativ”. Este cumva un progres de la una la alta?

Nu e necesar să alegem între “carismatic” și “contemplativ”. Ambele sunt lucrarea lui Dumnezeu. Ambele ne conduc la unirea cu El. Exact așa cum ar trebui să avem o hrană foarte echilibrată pentru trup, la fel trebuie să fie și viața de rugăciune foarte echilibrată. E un timp pentru a-l lăuda cu vocea pe Dumnezeu cu mare bucurie și fervoare, e un timp pentru a îngenunchea în tăcere în fața prezenței lui Dumnezeu. Mulți dintre sfinți au avut un echilibru între rugăciunea carismatică și contemplativă. Rugăciunea contemplativă ne împiedică să devenim “tobe și chimvale răsunătoare”. Rugăciunea carismatică ne împiedică să ne închidem în noi înșine. Cele două stiluri de rugăciune sunt complementare, nu contradictorii. A le avea pe amândouă în viață este o salvagardare a sănătății și a echilibrului.

Când cineva dă o mărturie la întâlnirea de rugăciune, uneori merge prea în detaliu. Fără ca să rănesc în sentimente, ce ar trebui să-i spun?

Mărturia sau mărturisitorul este un mod măreț pentru a mișca credința și pentru a încuraja lumea să-l urmeze pe Isus. Din păcate, dacă nu sunt făcute bine, întâlnirea de rugăciune, bună de altfel, poate deveni o distracție. Mulți nu știu cum și ce să împărtășească. Pentru a îmbunătăți mărturiile în grup încercați acești pași:

1. A-i ajuta pe toți să-și pregătească mărturia lor. Toți avem o istorie de povestit. Unii nu reușesc să țină o învățătură, dar măcar pot spune ce a făcut Dumnezeu pentru ei. E un mod măreț pentru a-i implica pe toți.
2. Învățați-i pe oameni punctele de bază ale unei mărturii: Trebuie să fie scurtă. (Să fiți foarte clari cu privire la timpul pus la dispoziția lor. Ajutați-i să se încadreze în acele limite). Trebuie să se concentreze asupra lui Dumnezeu, nu să fie istoria propriei vieți. Trebuie să fie făcută cu voce tare, clar și simplu ca să fie înțeleasă. Poate fi o parte a istoriei lor cu Dumnezeu, nu întreaga viață. NU trebuie să fie o învățătură, ci să se vorbească numai de ceea ce Dumnezeu a făcut în viața lor.
3. Cu aceste linii călăuzitoare simple, veți ajuta lumea să se pregătească și să exerseze să dea mărturie. Dați-le un răspuns. Încurajați-i și confirmați. Dați-le sugestii practice cum să facă mai bine.
4. Când sunt gata, puneți-i să împărtășească istoria lor în grup. Fiți răbdători și încurajatori.

Ce face ICCRS?

Comunică, Trimite, Susține.

Comunică:

ICCRS e în contact cu Liderii Reînnoirii Carismatice Catolice din toată lumea.

ICCRS se întâlnește periodic cu Sfântul Scaun pentru a primi indicații și consultații, și pentru a-l ține la curent cu privire la creșterea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale.

ICCRS vizitează diferitele centre ale Reînnoirii Carismatice Catolice și pe responsabili lor din lume, promovând Botezul în Duhul Sfânt.

ICCRS publică Buletinul o dată la două luni în engleză, spaniolă, franceză, italiană, germană și portugheză cu știri, mărturii și anunțuri.

ICCRS

International
Catholic
Charismatic
Renewal Services

Foaia “Formarea responsabililor” este un supliment al Buletinului ICCRS.

Reproducerea de articole tratate de Buletinul ICCRS este autorizată cu condiția să se citeze izvoarele.

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria
00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74